img1

LIETUVOS AUKŠČIAUSIASIS TEISMAS

NUTARTIS

2020 m. gruodžio 14 d. Vilnius

Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus atrankos kolegija, susidedanti iš teisėjų Gražinos Davidonienės, Virgilijaus Grabinsko (kolegijos pirmininkas) ir Vinco Versecko,

susipažinusi su 2020 m. gruodžio 3 d. gautu **atsakovės Vilniaus miesto savivaldybės administracijos kasaciniu skundu** dėl Vilniaus apygardos teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2020 m. spalio 20 d. nutarties peržiūrėjimo, prašymu atidėti žyminio mokesčio sumokėjimą,

nustatė:

Kasacinis skundas paduodamas dėl apeliacinės instancijos teismo nutarties peržiūrėjimo civilinėje byloje pagal ieškovės Nacionalinės žemės tarnybos prie Žemės ūkio ministerijos pareikštą ieškinį dėl įpareigojimo atlikti veiksmus, atlaisvinti valstybinę žemę. Apeliacinės instancijos teismui nustačius, kad dalis ūkinių pastatų, kuriuos atsakovė įpareigota išregistruoti iš Nekilnojamojo turto registro, išlikę, pakeitė Vilniaus miesto apylinkės teismo 2020 m. birželio 15 d. sprendimą, ieškinį tenkino iš dalies. Kasacija grindžiama CPK 346 straipsnio 2 dalies 2 punkte nustatytu pagrindu.

Atrankos kolegija pažymi tai, kad kasacinis teismas tikrina žemesnės instancijos teismų sprendimų (nutarčių) teisėtumą tik išimtinais atvejais, kai yra bent vienas iš <u>CPK 346 straipsnio</u> 2 dalyje nustatytų kasacijos pagrindų (<u>CPK 346 straipsnio</u> 1 dalis). Kasaciniame skunde nepakanka vien tik nurodyti kasacijos pagrindą – įvardyto kasacijos pagrindo buvimą būtina pagrįsti išsamiais teisiniais argumentais (<u>CPK 347 straipsnio</u> 1 dalies 3 punktas). Be to, <u>CPK 346 straipsnio</u> 2 dalyje nurodyti kasacijos pagrindai patvirtina, jog kasacija leidžiama ne teisės klausimais apskritai, bet siekiant, jog kasaciniame teisme būtų nagrinėjamos tik tokios bylos, kuriose keliamų teisės problemų išsprendimas būtų reikšmingas vienodam teisės aiškinimui ir taikymui. Taigi kasacinis skundas gali būti priimtas tik tuo atveju, jeigu jame nurodytas bent vienas kasacijos pagrindas, numatytas <u>CPK</u> 346 straipsnyje, bei nurodyti išsamūs teisiniai argumentai, patvirtinantys nurodyto kasacijos pagrindo buvimą (<u>CPK 347 straipsnio</u> 1 dalies 3 punktas).

Kasaciją grindžiant <u>CPK 346 straipsnio</u> 2 dalies 2 punkto pagrindu, kasaciniame skunde būtina nurodyti konkrečią Lietuvos Aukščiausiojo Teismo teisės taikymo ir aiškinimo praktiką, suformuotą bylose, kurių faktinės aplinkybės yra analogiškos ar iš esmės panašios į bylos, kurioje priimtas teismo sprendimas (nutartis) skundžiamas kasacine tvarka, bei argumentuotai pagrįsti, kad teismas skundžiamame procesiniame sprendime nukrypo nuo tokios Lietuvos Aukščiausiojo Teismo suformuotos praktikos. Tai daroma analizuojant skundžiamame teismo procesiniame sprendime išdėstytus teisinius motyvus ir juos lyginant su Lietuvos Aukščiausiojo Teismo suformuota teisės taikymo ir aiškinimo praktika.

Kasacinis skundas laikomas netinkamai motyvuotu ir neatitinkančiu <u>CPK 347 straipsnio</u> 1 dalies 3 punkto reikalavimų, kai jame nurodomas kasacijos pagrindas, tačiau nepateikiama jį patvirtinančių teisinių argumentų arba pateikiami atitinkami argumentai, tačiau jų nesiejama su konkrečiu kasacijos pagrindu.

Kasaciniame skunde nurodoma, kad teismas nukrypo nuo Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2017 m. lapkričio 14 d. nutartyje civilinėje byloje Nr. 3K-3-404-969/2017 suformuotos teisės aiškinimo ir taikymo taisyklės, pagal kurią, tik nustačius statinio visiško sugriuvimo, sunaikinimo ar nugriovimo faktą, laikytina, jog statinys išnykęs, todėl jis ir daiktinės teisės į jį turi būti išregistruoti. Teismas šioje byloje įpareigojo atsakovę pašalinti ir išregistruoti jai nuosavybės teise priklausantį turtą, byloje nesant įrodymų apie ūkinių pastatų išnykimą pagal kasacinio teismo suformuotus kriterijus; ieškovė nepateikė įrodymų apie pastatų visišką išnykimą, todėl įrodymų rinkimo pareiga neteisėtai perkelta atsakovei, o teismas įrodymų nebuvimą vertino ne kaip ieškinio atmetimo, bet kaip tenkinimo pagrindą; formaliai įpareigodamas pastatus nugriauti ir išregistruoti, teismas paneigė savivaldybės, kaip viešosios nuosavybės teisės turėtojos, valią ir interesus. Atsakovė nėra išreiškusi valios ginčo pastatus griauti ir siekia juos rekonstruoti, atkurti, todėl skundžiama nutartim i pažeidžiamo s savivaldybės teisė s ir teisėti interesa i bei nepagrįstai paneigiamas nuosavybės teisės turinys. Atkreipiamas dėmesys ir į tai, kad valstybės ar savivaldybės turto kaip viešosios nuosavybės teisės objekto naudojimas yra viešasis interesas.

Atrankos kolegija, susipažinusi su kasacinio skundo argumentais, teismų procesinių sprendimų motyvais ir jų pagrindu padarytomis išvadomis, sprendžia, kad kasacinio skundo argumentais nepatvirtinama CPK 346 straipsnio 2 dalyje nustatytų kasacijos pagrindų, t. y. nepagrindžiama, jog teismas nukrypo nuo Lietuvos Aukščiausiojo Teismo suformuotos teisės taikymo ir aiškinimo praktikos ir kad dėl to galėjo būti neteisingai išspręsta byla. Kasaciniame skunde nenurodyta teisės problema, kuri turėtų esminę reikšmę teisės aiškinimo ir taikymo vienodinimui, teismo precedento suformavimui.

Dėl nurodytų priežasčių konstatuotina, kad kasaciniame skunde nekeliama tokių teisės klausimų, kurie atitiktų CPK 346 straipsnio 2

dalyje nurodytus bylos peržiūrėjimo kasacine tvarka pagrindus, todėl paduotą kasacinį skundą, kaip neatitinkantį <u>CPK 346 straipsnio,</u> 347 straipsnio 1 dalies 3 punkto reikalavimų, priimti atsisakytina.

Atsisakant priimti kasacinį skundą, nenagrinėjama prašymo atidėti žyminio mokesčio sumokėjimą.

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso 350 straipsnio 2 dalies 3, 4 punktais ir 4 dalimi, atrankos kolegija

nutaria:

Kasacinį skundą atsisakyti priimti. Ši nutartis yra galutinė ir neskundžiama.

Teisėjai

Gražina Davidonienė

Virgilijus Grabinskas

Vincas Verseckas